

European Policy Brief

■ *Opbygningen af tillid og mistillid til medierne: Betydningen af desinformation og mediefrihed*

Mediernes rolle i skabelse af (mis)tillid i udfordrende tider

Sociale medier giver plads til at udtrykke meninger, få nyheder og til at anfægte den politiske og samfundsmæssige udvikling, hvilket supplerer traditionelle medier (radio, tv og presse) og påvirker etablerede former for nyhedsproduktion og -forbrug. De tilbyder et sted for åbne drøftelser, der imødekommer borgernes ønske om offentlig deltagelse. Men de facto skaber de også en platform for polarisering, spredning af mis- eller desinformation og angreb på enkeltpersoner og institutioner. Samtidig befinder de traditionelle medier sig i en forandringsproces med hensyn til læsertal, virksomhedsmodeller og journalistisk praksis. I denne nye mediekontekst er målrettet desinformation i stigende grad blevet spredt. Det foruroliger befolkningerne og giver næring til mistilliden til politiske repræsentanter og demokrati samt ekspertise og videnskab.

Desinformation og konspirationer fik særlig opmærksomhed på sociale medieplatforme under Covid-19-pandemien, hvor såkaldte »alternative nyheder« og »alternative fakta« blev mere udbredt. En sådan udvikling har motiveret En-Trust-projektet til at rette opmærksomheden mod mediernes rolle i dansen samt udfordringen af tilliden til regeringsførelse i krisetider.

EnTrust-projektet, der undersøger tillid og mistillid til regeringsførelse ud fra forskellige

perspektiver, har viet en del af sin forskning til at udvide vores forståelse af journalistikkens forandrede rolle i medieringen af tillid mellem politisk styring, videnskabelig ekspertise og borgere. Samtidig undersøger projektet virkningen af digitale mekanismer i relation til tillid og mistillid. Forskningen viser, hvordan mediernes dækning af politisk styring og videnskabelige fakta kan føre til enten informeret meningsdannelse eller til polarisering af politiske holdninger. I sidstnævnte sættes der spørgsmålstejn ved forskeres, regeringers og politiske repræsentanters troværdighed. Indsigterne blev opnået gennem en sammenlignende medieanalyse af nyhedsdækningen under Covid-19-pandemien, en yderligere analyse af brugerkommentarer på avisernes Facebook-sider samt dybdegående interviews med interessenter, der er involveret i faktatjek eller initiativer til bekæmpelse af desinformation. Der blev gennemført forskning i syv europæiske lande (Tjekkiet, Danmark, Tyskland, Grækenland, Italien, Polen og Serbien). Forskningen frembragte en række interessante resultater, som blev præsenteret og drøftet ved en rundbordsdebat med deltagelse af repræsentanter fra civilsamfundsorganisationer, Europarådet og Europa-Kommissionen.

Den videnskabelige rapport om EnTrust-projektet og ekspertrundbordsdebatten har dannet grundlag for identifikationen af en række centrale problemer og politiske anbefalinger, som er centrale i dette policy-brief.

#1: At forhindre desinformation på internettet og at håndhæve respekten for menneskerettigheder på onlineplatforme

Undersøgelsen af de skadelige virkninger af ikke-regulerede sociale medier er blevet så meget desto vigtigere i betragtning af, at flere og flere borgere søger nyheder via sociale medier, der giver fri og direkte adgang til information. Desuden vender folk sig i nogle europæiske lande mod sociale medier som følge af lav eller faldende tillid til public service-medier. For at bekæmpe desinformation på internettet har EU's politiske beslutningstagere taget skridt i retning af en samreguleringsordning, men civilsamfundsorganisationer og medieeksperter har argumenteret for, at de nuværende redskaber ikke er tilstrækkelige.

Det reviderede adfærdskodeks om desinformation (kodekset) er et vigtigt værktøj i bekæmpelsen af desinformation på internettet, men den kræver også en effektiv håndhævelse samt en overvågning af forpligtelserne, helst som en samreguleringsmekanisme i henhold til retsaktens om digitale tjenester. Ét vigtigt aspekt vedrører gennemsigtighed med hensyn til målrettet (politisk) reklame. Brugere skal være opmærksomme på, at de oplysninger, de ser, er underlagt algoritmer og finansieringskilder (hvem betaler for det indhold, de ser). Et andet vigtigt aspekt vedrører indholdsmoderation, som bør tage udgangspunkt i menneskerettighederne og bør sikre, at ytringsfriheden respekteres over for brugere og dem, brugere henvender sig til.

Derudover bør det tages i betragtning, at desinformation ikke er fri for bias. Civilsamfundsorganisationerne understreger, at diskriminerende desinformation (f.eks. kønsbaseret desinformation) er almindeligt i de sociale medier. De diskriminerende effekter for de

berørte grupper sociale og politiske deltagelse bør anerkendes i lovgivningsinstrumenter, der regulerer både den digitale og den fysiske sfære.

I forbindelse med desinformation på sociale medier er det afgørende at henlede opmærksomheden på de seneste fremskridt vedrørende EU's retsakt om kunstig intelligens. Lovgiverne er nået til enighed om en foreløbig udgave af akten, som nu skal undergå forhandlinger med Rådet for Den Europæiske Union og EU's medlemsstater. Da AI-teknologien fortsætter med at udvikle sig, understreger eksperter og civilsamfundet konsekvent nødvendigheden af at værne om de grundlæggende rettigheder i forbindelse med anvendelsen af AI, uanset brugeren. Der er også bekymring over AI-systemers potentielle skadelige virkninger på marginaliserede grupper, hvilket forværrer systemiske problemer og uligheder.

Der er generel enighed om, at nye lovgivningsinstrumenter skal integreres i de eksisterende retslige rammer på en harmoniseret måde. En tilgang med inddragelse af flere interessenter, herunder journalister, civilsamfundsorganisationer og akademikere, sikrer, at der tages hensyn til forskellige hensyn ved udarbejdelsen af lovgivning. Specielt i et miljø i så hurtig udvikling som den digitale verden skal gennemførelsen og relevansen af lovgivningen løbende overvåges for at sikre ansvarlighed.

#2: At fremme og finansiere uddannelsesprogrammer, der sigter mod at opbygge mediekompetencer

Uddannelsespolitikker rettet mod udviklingen af mediekompetencer (evnen til kritisk at forstå og evaluere information indhentet via forskellige kilder) er vigtige for bedre at kunne

imødegå de problemer, som desinformation og propaganda på onlineplatforme og i medierne udgør. Det kan bremse spredningen af desinformation, det kan styrke borgene i og bevidstgøre dem om at udvise en vis grad af mistillid, når de beskæftiger sig med medierapporter. Borgerne bør udvikle Best practice i mediebrug og færdigheder i at navigere i det digitale nyhedsrum.

Uddannelse af unge er særligt vigtigt på grund af de unges forskelligartede og dynamiske onlineaktiviteter. Lærere bør være tilstrækkeligt kvalificerede til at videregive mediekompetencer til deres elever. Undervisning i mediekompetencer kan integreres i læseplanen eller tilbydes ved særlige skolearrangementer. Der kan etableres forbindelser til andre skoler, der med succes har gennemført undervisning i mediekundskab. Ligeledes kan skolerne drage fordel af journalisters, it-specialisters og andre faggruppers erfaring.

I overensstemmelse med artikel 33a i det reviderede direktiv om audiovisuelle medietjenester bør lokale myndigheder fremme og finansiere uddannelsesprogrammer, der har til formål at forbedre mediekompetencer. Ekspertisen kan findes i civilsamfundsorganisationer (f.eks. Lie Detectors) eller europæiske akademiske netværk (f.eks. European Digital Media Observatory), der har udviklet uddannelse for undervisere og elever i at gennemskue desinformation og i at faktatjekke. Europarådets projekt »Free to Speak - Safe to Learn - Democratic Schools for All« er et andet eksempel på, hvordan en sådan uddannelse kan støttes på europæisk plan.

#3: At gøre medieejerskab transparent og at sikre (adgang til) uafhængig nyhedsrapportering

I adskillige EU-medlemslande ser vi, at medierne misbruges og kontrolleres til fordel for politiske aktørers dagsordener og forretningsmagnaters særinteresser. Det er derfor vigtigt at forstå, hvordan virksomheder er struktureret, og hvordan finansiering påvirker medieindholdet, ikke kun for at give borgerne upartiske nyheder, men også for at (gen)opbygge tilliden til demokratiet.

Lovgivningsinstrumenter, såsom den foreslåede europæiske lov om mediefrihed (EMFA) eller handlingsplanen for europæisk demokrati, har til formål at afsløre interessekonflikter og monopoler og styrke redaktionel uafhængighed i det europæiske medielandskab. Dog er civilsamfundsorganisationer og journalister bekymrede for, at foranstaltningerne ikke vil være tilstrækkelige til at opfylde kravene om mediefrihed og -pluralisme, som er fastsat i Den Europæiske Unions konvention om grundlæggende rettigheder.

EU's medlemsstater bør overholde og implementere de europæiske standarder for public service-medier ved at forstærke "reglerne og mekanismerne til styrkelse af sådanne enheders uafhængige styring og redaktionelle uafhængighed" (EU's retsstatsrapport 2022). Medieejerskab skal være gennemsigtigt, og de eksisterende mekanismer skal opfylde europæiske standarder for medietilsynsmyndighedens uafhængighed, som understreget i henstillingerne i rapporten om retsstatssituationen 2022.

Civilsamfundsorganisationer og journalister opfordrer indtrængende til, at der etableres en retslig ramme for at sikre, at ytringsfriheden beskyttes i både private og offentlige

nyhedsmedier. For at håndtere situationer med monopolisering bør EU og medlemsstaterne øge den økonomiske støtte til aktiviteter, der fremmer uafhængig og upartisk nyhedsformidling. Det kunne være undersøgende journalistik eller faktatjekprojekter, der bidrager til medie-pluralisme, under hensyntagen til henstilling CM/Rec (2022)4 om Europarådets fremme af et gunstigt miljø for kvalitetsjournalistik i den digitale tidsalder.

Finansieringen bør yderligere sikre, at upartiske nyheder er prismæssigt overkommelige og formidles gennem forskellige kanaler. Kvalitetsjournalistik er et offentligt gode, og det skal bevares for at give borgerne evidensbaseret og troværdig information.

#4: At sikre beskyttelse og sikkerhed for journalister

Ud over truslerne mod medieapparatet og kvalitetsjournalistikken er der også en voksende trussel mod journalisterne selv. De oplever i stigende grad ærekrænkelser, hadefulde tale, vold og overvågning, der opretholdes af statslige og ikke-statslige aktører med antidemokratiske tilbøjeligheder. Dette sker både i fysiske og digitale rum, hvilket igen understreger behovet for en menneskerettighedsbaseret tilgang til indholdsmoderation, som nævnt i anbefaling #1. I 2022 registrerede Safety of Journalists Platform, der drives af Europarådet, dobbelt så mange indberetninger som i 2019, der involverede yderligere 12 lande. Denne tendens truer ikke kun journalisternes sikkerhed, men også kvaliteten af journalistisk arbejde, da det fører til selvpålagt censur. Misbrug af lovgivning til at intimidere og retsforfølge kritiske holdninger bringer journalistiske frihedsrettigheder i fare og krænker grundlæggende rettigheder.

I lyset af den igangværende udvikling vedrørende EMFA er der voksende bekymring for, at rådet er på vej mod en farlig vej mod legitimering af kritisable former for overvågning rettet mod journalister og deres kilder. Af særlig bekymring er Frankrigs holdning, som har slået til lyd for en undtagelse fra det generelle forbud mod at anvende spyware mod journalister, hvorved man risikerer at fortolke spyware som et legitimt efterforskningsværktøj.

Civilsamfundsorganisationer og journalister understregede lovgivningens betydning for beskyttelsen af journalister og deres arbejde i fysiske og virtuelle rum. Der bør træffes sikkerhedsforanstaltninger over for journalister med hensyn til deres sikkerhed under overholdelse af europæiske standarder for beskyttelse af journalister.

EMFA bør styrke beskyttelsen af kilder og whistleblowere ved at gennemføre Europarådets henstilling CM/Rec(2016)4 om beskyttelse af journalistik og journalisters og andre aktørers sikkerhed. Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet skal sikre, at den endelige tekst til det foreslåede direktiv og den foreslåede anbefaling er effektive med hensyn til at forhindre strategiske retssager mod offentlig deltagelse (SLAPPs), ikke mindst for at modvirke eventuelle utilsigtede resultater af lovgivningen.

I rapporten om retsstatssituationen 2022 anbefales det til fordel for visse EU-medlemsstater, at der bør anvendes retfærdige, gennemsigtige og ikke-diskriminerende procedurer for tildeling af driftstilladelser til medieudbydere. Derudover bør journalister have en juridisk adgang til information fra offentlige myndigheder og til få adgang til regeringsdokumenter, altid i overensstemmelse europæiske standarder. Gennem deres handlinger bør

regeringerne signalere, at en kritisk evaluering af politiske beslutninger og informeret mistillid er højt værdsat i et demokratisk samfund.

Forskningsbaggrund: understøttende documentation

De politiske anbefalinger, der præsenteres ovenfor, er baseret på evidens, genereret gennem EnTrust-forskningen. Helt specifikt bygger anbefalingerne på resultaterne af vores standardiserede indholdsanalyse af en repræsentativ stikprøve på 800 udsagn om tillid, der blev offentliggjort i artikler fra tre forskellige aviser i hvert af de syv lande og inden for fire foruddefinerede perioder (marts 2020 – april 2020, september 2020 – oktober 2020, december 2020 – januar 2021, marts 2021 – april 2021), og af 250 tillidsrelaterede brugerkommentarer pr. land på mediernes Facebook-sider. Disse undersøgelser informerede os om graden af tillid til specifikke informationsleverandører (regering, videnskab og medier) under covid-19-pandemien, og i hvilket omfang denne tillid diskuteres i det offentlige rum. Derudover blev der gennemført 10 dybdegående interviews pr. land med journalister, offentlige myndigheder og civilsamfundsaktører (i det følgende benævnt "eksperter"), der var involveret i faktatjek- eller anti-desinformationsprojekter. Det var med henblik på at identificere ophavsmændene til desinformation, betingelserne for dets spredning og dets resonans i den offentlige debat samt for at fastslå vellykkede modstrategier til at begrænse og forebygge andelen af desinformation samt for at øge borgernes modstandsdygtighed.

De vigtigste resultater

 # Tillid til informationsudbydere

Vores forskningsresultater bekræfter, at medierne spiller en vigtig rolle som arenaer for tillidsdannelse og diskussionen af tillid til politiske institutioner, videnskab og eksperter, om end med betydelige forskelle alt efter hvilken type medie, der er involveret. På den ene side viser vores analyse af medieindhold, at flertallet af mainstreamaviser udtrykker et balanceret syn på begrundet tillid eller mistillid gennem faktuelle udtalelser, og journalister lægger ikke stor vægt på ekstremistiske holdninger eller polariserede meninger. Vurderinger af bestemte aktørers troværdighed baseres regelmæssigt på faktisk argumentation. Kompetence og ekspertise er afgørende for at tilskrive tillid til politiske aktører og videnskabsfolk. Der er forskelle, når man detaljeret sammenligner de syv lande, der var en del af vores analyse (f.eks. er tilliden til regeringen i tider med pandemien høj i Italien, mens mistilliden til regeringen er mere fremtrædende i Tyskland, Tjekkiet og Polen). Dog spiller traditionelle platforme for nyhedsdækning (her: især gamle medier) en konstruktiv rolle i en kritisk debat, der balancerer tillid og mistillid til regeringsførelse, videnskab og ekspertise.

På den anden side demonstrerer vores analyse af kommentarer fra Facebook-brugere, at brugerne af de sociale medier hovedsagelig udtrykker sig i kritisk opposition til nyhederne og på en overvejende mistroisk måde over for etablerede informationsudbydere. Billedet er dog mere nuanceret, da et betydeligt antal brugere i deres kommentarer ligeledes giver opbakning til påstandene i nyhederne fra regeringen, videnskaben eller andre. Det, der er bemærkelsesværdigt, er de forskellige ræsonnementsmønstre i kommentarerne på sociale medier. I modsætning til den overvejende

faktuelle argumentation i professionel journalistik henviser brugerkommentarer oftere til værdier for at understøtte deres udsagn, som primært har til formål at underminere tilliden til regeringen og videnskaben - ikke at støtte den. Mens sociale medier således er mere inkluderende, da de giver plads til, at mediabrugere og borgere kan hæve deres stemme i det offentlige rum, synes formatet for sociale medier ikke at være et passende rum for en afbalanceret og begrundet diskussion om tillid og mistillid til politisk styring. Denne strukturelle mangel skyldes, at sociale medier aldrig blev oprettet med henblik på dialogiske drøftelser, men snarere som et sted for kommercielle interesser og deres markedsføringsmål.

Vores medieindholdsanalyse viser således, at forskellige medier er meget forskellige med hensyn til, hvordan de bidrager til tillidsskabelse i demokratiske samfund. Kritisk nyhedsformidling bør være et referencepunkt for alle medier, hvilket betyder, at traditionelle medier og professionel journalistik er mere pålidelig end sociale medier, da førstnævnte engagerer sig i kritisk nyhedsrapportering og diskussion og dermed fremmer en afbalanceret tilgang til oplyst eller skeptisk tillid, mens sidstnævnte foretrækker en mindre afbalanceret og mere politisk arena for offentlig meningsdannelse. Disse generelle betragtninger skal dog nuanceres i to henseender. I vores data ser vi, at ældre medier i nogle lande (især Danmark og Tyskland) er stærkere engageret i oplyst tillid, mens disse medier udviser en mere ubalanceret og polariseret tilgang i andre lande (Grækenland, Serbien og Polen). Med hensyn til sociale medier er borgernes kommentarer noget mere balancerede i Danmark, mens de er meget stærkt partiske og dybt forankrede i et mistroisk meningsklima i de øvrige seks analyserede lande.

Disse resultater bekræfter behovet for at begrænse de sociale mediers negative indvirkning på desinformation og polarisering (anbefaling #1), men også behovet for at støtte uafhængige medier og kritisk journalistik (anbefaling #3). Yderligere dokumentation til støtte for disse anbefalinger er analysen af tilgængelige undersøgelsesdata i EnTrust-rapporten.

Disse resultater understreger, at dele af befolkningen har en tendens til at nære mistillid til de traditionelle medier med deres mere afbalancerede og underbyggede nyhedsdækningspraksis, samtidig med at denne del af befolkningen stoler på de sociale medier med deres mere partiske informations- og meningsspredningsmønstre. Analysen viser desuden, at der er forskelle mellem landene, hvilket viser, at der er behov for en mere presse-rende indsats i nogle lande end i andre. Med hensyn til tillid til medier og journalistik som de vigtigste informationsformidlere under pandemien er Danmark et land med stor tillid, mens Tyskland og Tjekkiet betragtes som lande med mellemstor tillid. Tilliden til medier og journalistik i Grækenland og Serbien er lav, og holdningerne i Polen og Italien er polariserede, hvilket viser både en høj grad af tillid og mistillid. Der opstår især et problem i de lande, hvor den udbredte mistillid til mainstream-journalistik og public service-medier har tendens til at løbe parallelt med større tillid til sociale medier som relevante alternative nyhedskilder. Dette er dog ikke tilfældet for størstedelen af de lande, der har højere grader af tillid til traditionelle medier, da borgere i disse lande også har en tendens til at udtrykke lav tillid til private websteder og sociale medier.

 # Modstrategier til at begrænse og forhindre spredningen af desinformation

Resultaterne af vores sammenlignende analyse af ekspertinterviews giver også empirisk bevis for behovet for at begrænse de sociale mediers rolle i desinformation (anbefaling #1) og behovet for at støtte uafhængige medier og journalistik (anbefaling #3). Konsulterede eksperter observerede en stigning i desinformation og (udenlandsk) statspropaganda, fremskyndet af Covid-19-pandemien og senere krigen i Ukraine. Denne udvikling har også givet anledning til sikkerhedsproblemer. For at håndtere denne udfordring med spredning af desinformation uden for de institutionaliserede mediekkanaler ser eksperter et behov for at styrke professionelle journalisters rolle som "tillidsformidlere", også på sociale medienyhedsplatforme, f.eks. ved at lette adgangen til faktatjekkede nyheder eller ved at gøre informationskilderne gennemsigtige. Medie- og kommunikationseksperter understreger også behovet for en forbedret platformsudformning for f.eks. at undgå, at uovervågede algoritmer vælger alternative medier frem for evidensbaserede nyheder.

Sociale medieplatformes selvregulering anses i stigende grad for at være utilstrækkelig, og nogle eksperter tillægger EU en vigtig rolle med hensyn til medregulering. Rent markedsdrevne online rum ville give et fundament for spredning af desinformation, og det ville være vigtigt at fjerne muligheden for at tjene penge på sådan information. I den forbindelse understreger eksperter betydningen af at re-

spektere demokratiske principper såsom ytringsfrihed i kampen mod desinformation. Foranstaltningerne skal være proportionale og sikre den rette balance mellem frihed og kontrol.

Ekspertinterviews pegede også på behovet for at engagere sig mere systematisk i at fremme mediekompetencer i den europæiske befolkning. Med hensyn til uddannelse var eksperter generelt enige om, at der er behov for uddannelsesprogrammer for at forbedre modstandsdygtigheden over for online desinformation, der er blevet mere udbredt siden begyndelsen af covid-19-pandemien. De opfordrer til uddannelse i medie- og nyhedskompetencer og reflekterende brug af medierne samt støtte til initiativer til faktatjek.

 # Sikkerhed for journalister

Et tilbagevendende emne i ekspertinterviewene drejede sig om sikkerhedsproblemet for uafhængig journalistik. Eksperter udtrykte bekymring over stigningen i smædekampagner og hadefuld tale på sociale medier, som har skadet journalisters omdømme og sikkerhed. Flere journalister understregede også den seneste stigning i verbale eller fysiske angreb på journalister fra ikke-statslige aktørers side, f.eks. ved demonstrationer eller i forbindelse med interviews. I andre tilfælde udtrykte medieeksperter bekymring over statslige aktører, der udnyttede deres magt og verbalt angreb og intimiderede journalister, f.eks. i Serbien. Eksperterne er således enige om, at der er et presserende behov for støtte til uafhængig og kritisk journalistik, som også i vid udstrækning anses for at være en pålidelig informationskilde af borgerne i de forskellige lande, der analyseres.

Forskningsparametre og projektinformation

EnTrust-projektet er finansieret af EU inden for rammerne af Horizon2020-programmet for forskning og innovation (tilskudsftale nr. 870572). De anbefalinger og resultater, der fremlægges i dette politiknotat, er baseret på den [integreerede rapport om tillid og medierne](#) samt på en ekspertbaseret rundborde diskussion mellem forskerholdet og følgende eksperter: Barbora Bukovská, artikel 19; Artemiza-Tatiana Chisca, Europarådet - Afdelingen for Medier og Intern Regeringsførelse; Audrius Perkauskas, Europa-Kommissionen - GD Connect - Politik for audiovisuelle tjenester og medietjenester; Renate Schroeder, Det Europæiske Journalistforbund; Harry Panagopulos, Europa-Kommissionen - DG Just - Unionsborgerskabs-retigheder og fri bevægelighed; Jan Penfrat, Europæiske digitale retigheder; og Alberto Rabbachin, Europa-Kommissionen - DG Connect - Mediekonvergens og sociale medier.

EnTrust-konsortiet består af otte partnerhold, der udfører forsknings- og formidlingsaktiviteter i syv lande (Tjekkiet, Danmark, Grækenland, Tyskland, Italien, Polen og Serbien) og på EU-plan. Konsortiets arbejdsplan består af syv arbejdsplaner, der er dedikeret til systematisk analyse og refleksion af forskellige aspekter af emnet:

1. Det teoretiske og normative grundlag for tillid og mistillid
2. Tillid og mistillid på gadeplan i den offentlige politik
3. De demokratiske sociale bevægelseres rolle i dannelsen af tillid og mistillid
4. Mediernes rolle i opbygningen af tillid og mistillid: information eller polarisering?
5. Udviklingspsykologisk indsigt i tillid og mistillid

6. Vurdering af borgernes tillid til og mistillid til forvaltning: former, determinanter, virkninger og retsmidler

7. Civilisering af tillid og mistillid: rollemodeller og anbefalinger

Der er afsat yderligere arbejdsplaner til udbredelsen, brugen og formidlingen af forskning, forvaltning og etiske spørgsmål.

Yderligere oplysninger om EnTrust-projektet findes på www.entrust-project.eu.

Konsortium:

[Civil Society Europe](#) (Bruxelles, Belgien)

[Masaryk University](#) (Brno, Tjekkiet)

[Panteion Universitet for Sociale og Politiske Videnskaber](#) (Athen, Grækenland)

[Beograds Universitet, Institut for Filosofi og Social Teori](#) (Serbien)

[Københavns Universitet](#) (Danmark)

[Siegen Universitet](#) (Tyskland)

[Siena Universitet](#) (Italien)

[Warszawa Universitet](#) (Polen)

Links til sociale medier

Kontakt

Professor Dr. Christian Lahusen
Projektkoordinator
Siegen Universitet
Institut for Samfundsvidenskab
Adolf-Reichwein-Str. 2
57068 Siegen – Tyskland
E-mail: entrust@uni-siegen.de

Carlotta Besozzi
Projektpartner
Civil Society Europe
Rue du Congrès 13,
1000 Bruxelles – Belgien
E-mail: contact@civilsocietyeurope.eu

Projektoplysninger

Type af projekt: Samarbejdsprojekt
Opkald: H2020 SC6 GOVERNANCE-01-2019: Trust in Governance
Startdato: februar 2020
Varighed: 48 måneder
Koordinator: Prof. Dr. Christian Lahusen, Siegen Universitet
Tilskudsafale nr: 870572
EU-finansieret projekt Budget: 2,978,151.25 €

Dette projekt har modtaget støtte fra EU's Horizon 2020 forsknings- og innovationsprogram under tilskudsafale nr. 870572. Indholdet af denne publikation er udelukkende forfatterens ansvar og afspejler ikke nødvendigvis EU's holdning.

www.entrust-project.eu